

Nr 11.

Av herr **Bondeson**, om viss ändring av 13 § i ordningsstadgan för riksdagens första kammare.

Enligt 13 § i ordningsstadgan för riksdagens första kammare skall ledamot, som yttrar sig inför kammaren, tala stående från den särskilda plats, som är för talare bestämd, eller från den plats han i samlingsalen innehar. Statsrådsledamot, som i denna sin egenskap erhåller ordet, skall tala stående från någon av de platser, som för statsrådets ledamöter äro anordnade i kammaren eller ock från den särskilda plats, som är bestämd för talare.

Ett stort antal av kammarens ledamöter bruka under överläggningarna begagna sig av den ovannämnda rätten att tala från sin plats i kammaren och detsamma är i stor utsträckning fallet beträffande statsråden. På grund härav är det för de ledamöter av kammaren, som kvarsitta på sina platser, många gånger svårt att uppfatta vad som säges och i synnerhet gäller detta när man har sin plats bakom den talande. Förhållandet medför att ledamöterna i många fall lämna sina platser och bilda en ring kring den ledamot, som yttrar sig, vilket i sin tur gör det ännu svårare för övriga ledamöter att höra tillräckligt väl. Att denna praxis måste medföra olägenheter även för kammarens stenografer torde vara uppenbart. För att kunna uppfatta vad som yttras måste de ofta lämna sina ordinarie platser och så snabbt som möjligt söka finna någon lämplig plats i närheten av talaren, där förhållandena många gånger gör det svårt för dem att på ett bekvämt sätt fylla sin arbetsuppgift.

Frågan om riksdagsledamots rätt att tala från sin plats har vid flera tillfällen varit föremål för uppmärksamhet och de därmed förenade olägenheterna ha i olika sammanhang blivit understrukna. Det enda sättet att åstadkomma en tillfredsställande ordning, torde vara, att varje ledamot, som vill yttra sig, gör detta från den särskilda talarstol, som finns tillgänglig i kammaren.

På grund av vad sålunda anförts tillåter jag mig härmed hemställa,

att kammaren behagade besluta att 13 § första mom. i ordningsstadgan för kammaren erhåller följande ändrade lydelse: Ledamot, som yttrar sig inför kammaren, skall, därest ej fråga är endast om kort genmäle, tala stående från den särskilda plats, som är för talare bestämd.

Stockholm den 15 januari 1945.

Lennart Bondeson.